

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU)
2015/2436**

af 16. december 2015

**om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om
varemærker**

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktions-
måde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de natio-
nale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF ⁽³⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Direktiv 2008/95/EF har harmoniseret centrale bestemmelser i den materielle varemærkelovgivning, som på tidspunktet for vedtagelsen blev anset for på den mest direkte måde at påvirke det indre markeds funktionsmåde ved at hindre den frie bevægelighed for varer og den frie udveksling af tjenesteydelser i Unionen.
- (3) Varemærkebeskyttelsen i medlemsstaterne fungerer parallelt med den beskyttelse, der findes på EU-plan gennem EU-varemærker, som har ensartet karakter og er gyldige i hele Unionen som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽⁴⁾. Sameksistensen og afbalancering af varemærkesystemer på nationalt plan og EU-plan er i realiteten en hjørnesten i Unionens tilgang til beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.11.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 15.12.2015.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

▼B

- (4) I forlængelse af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om en europæisk strategi for industriel ejendomsret har Kommissionen gennemført en omfattende evaluering af, hvordan varemærkesystemet fungerer i Europa som helhed, på EU-plan og på nationalt plan samt de indbyrdes forbindelser mellem disse.
- (5) I sine konklusioner af 25. maj 2010 vedrørende den kommende revision af varemærkeordningen i Den Europæiske Union opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til revision af forordning (EF) nr. 207/2009 og direktiv 2008/95/EF. Revisionen af nævnte direktiv bør omfatte foranstaltninger til at opnå større overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009, hvilket således vil reducere antallet af divergerende områder i varemærkesystemet i Europa som helhed, idet national varemærkebeskyttelse samtidig bevares som en attraktiv mulighed for ansøgere. I denne sammenhæng bør komplementariteten mellem EU-varemærkesystemet og de nationale varemærkesystemer sikres.
- (6) Kommissionen konkluderede i sin meddelelse af 24. maj 2011 med titlen: »Et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder«, at det for at leve op til det stadig stærkere krav fra de berørte parter side om hurtigere, bedre og mere strømlinede varemærkeregistreringssystemer, som også er mere konsistente, brugervenlige, offentligt tilgængelige og teknisk up-to-date, er nødvendigt at modernisere varemærkesystemet i hele Unionen samt at tilpasse det til internettidsalderen.
- (7) Det fremgår af en høring og evaluering, der har fundet sted inden for rammerne af dette direktiv, at der på trods af den tidligere delvise harmonisering af national ret fortsat findes områder, hvor yderligere harmonisering kan have en positiv indvirkning på konkurrenceevnen og væksten.
- (8) For at opfylde målet om at fremme og skabe et velfungerende indre marked og for at lette erhvervelse og beskyttelse af varemærker i Unionen til gavn for europæiske virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders, vækst og konkurrenceevne er det nødvendigt at gå ud over den begrænsede indbyrdes tilnærmelse, som blev opnået på grundlag af direktiv 2008/95/EF, og udvide den indbyrdes tilnærmelse til andre aspekter af den materielle varemærkeret, der gælder for varemærker, som er beskyttet ved registrering i henhold til forordning (EF) nr. 207/2009.
- (9) For at gøre det nemmere at opnå og administrere registrering af varemærker i hele Unionen er det vigtigt ikke blot at tilnærme de materielle retsregler, men også procedurereglerne. Derfor bør de vigtigste procedureregler for registrering af varemærker i medlemsstaterne og i EU-varemærkesystemet tilpasses hinanden. Hvad angår procedurer i henhold til national ret, er det tilstrækkeligt at fastlægge de generelle principper, hvormed det overlades til medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler.

▼B

- (10) Det er af afgørende betydning at sikre, at registrerede varemærker nyder samme beskyttelse under alle medlemsstaternes retssystemer. I tråd med den omfattende beskyttelse, der ydes til velkendte EU-varemærker i Unionen, bør der også på nationalt plan gives omfattende beskyttelse til alle registrerede velkendte varemærker i den pågældende medlemsstat.
- (11) Dette direktiv bør ikke gribe ind i medlemsstaternes fortsatte mulighed for at beskytte de ved brug erhvervede varemærker, men kun indeholde bestemmelser om disse varemærker, for så vidt angår deres forhold til de ved registrering erhvervede varemærker.
- (12) Virkeliggørelsen af målene for denne indbyrdes tilnærmelse af lovgivning forudsætter, at et registreret varemærkes erhvervelse og bevarelse i princippet underkastes de samme betingelser i samtlige medlemsstater.
- (13) Med henblik herpå bør der udarbejdes en liste med eksempler på tegn, der kan udgøre et varemærke, hvis de kan anvendes til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders. For at opfylde målene for varemærkeregistreringssystemet, nemlig at opnå retssikkerhed og sikre god forvaltning, er det også vigtigt at kræve, at det pågældende tegn er af en sådan art, at det kan gengives på en måde, der er klar, præcis, kan stå alene, let tilgængelig, forståelig, bestandig og objektiv. Det bør derfor være tilladt at gengive et tegn på enhver passende måde under anvendelse af alment tilgængelig teknologi og således ikke nødvendigvis med grafiske midler, så længe gengivelsen giver tilstrækkelige garantier i den henseende.
- (14) Hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde, for så vidt angår selve varemærket, herunder at det mangler det fornødne særpræg, eller for så vidt angår konflikter mellem varemærket og ældre rettigheder, bør desuden angives på udtømmende vis, også selv om visse af disse grunde blot nævnes som en mulighed for medlemsstaterne, der således kan bevare eller medtage dem i deres lovgivning.
- (15) For at sikre, at de forskellige niveauer af beskyttelse af geografiske betegnelser i medfør af EU-lovgivningen og national ret anvendes på ensartet og udtømmende vis ved undersøgelsen af de absolutte og de relative hindringer for registrering i hele Unionen, bør dette direktiv omfatte de samme bestemmelser vedrørende geografiske betegnelser som forordning (EF) nr. 207/2009. Det er desuden hensigtsmæssigt at sikre, at omfanget af absolutte hindringer udvides til også at omfatte beskyttede traditionelle benævnelser for vin og garanterede traditionelle specialiteter.

▼B

- (16) Den af det registrerede varemærke ydede beskyttelse, hvis funktion navnlig er at sikre varemærkets funktion som angivelse af oprindelse, bør være fuldstændig i tilfælde af, at der er sammenfald mellem varemærket og det tilhørende tegn samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Beskyttelsen bør ligeledes gælde i tilfælde af lighed mellem varemærket og tegnet samt mellem varerne eller tjenesteydelserne. Det er nødvendigt at fortolke begrebet lighed på baggrund af risikoen for forveksling. Det bør være en udtrykkelig betingelse for beskyttelsen, at der er risiko for forveksling, hvilket må vurderes på grundlag af adskillige faktorer, herunder navnlig i hvor høj grad varemærket er kendt på markedet, den association, som det anvendte eller registrerede tegn fremkalder, lighedsgraden mellem varemærket og tegnet samt mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser. Spørgsmålet om, hvordan en risiko for forveksling kan konstateres, navnlig bevisbyrden i den forbindelse, bør henhøre under de nationale retsplejeregler, som direktivet ikke bør berøre.
- (17) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med prioritetsprincippet, i henhold til hvilket et registreret ældre varemærke har forrang for senere registrerede varemærker, er det nødvendigt at fastsætte, at håndhævelsen af rettigheder, der er knyttet til varemærket, ikke bør berøre indehaverrettigheder, der er erhvervet inden varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato. En sådan tilgang er i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder af 15. april 1994 (»TRIPS-aftalen«).
- (18) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte, at en krænkelse af et varemærke kun kan konstateres, hvis det etableres, at det krænkende mærke eller tegn anvendes i erhvervmæssigt øjemed med henblik på at adskille varer eller tjenesteydelser. Anvendelse af tegnet med henblik på andet end at adskille varer eller tjenesteydelser bør være underlagt bestemmelserne i national ret.
- (19) Begrebet krænkelse af et varemærke bør også omfatte anvendelse af tegnet som et handelsnavn eller lignende betegnelse, når en sådan anvendelse foretages med henblik på at adskille varer eller tjenesteydelser.
- (20) For at opnå retssikkerhed og fuld overensstemmelse med særlig EU-lovgivning er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at indehaveren af et varemærke bør have ret til at forbyde tredjemand at bruge et tegn i sammenlignende reklame, når denne sammenlignende reklame er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

▼ **B**

- (21) For at styrke varemærkebeskyttelsen og bekæmpe forfalskning mere effektivt og i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel om transitfrihed og, med hensyn til generiske lægemidler, »erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget af WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, bør indehaveren af et varemærke have ret til at forhindre, at tredje-mand i erhvervsmæssigt øjemed fører varer ind i den medlemsstat, hvor varemærket er registreret, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk eller i det væsentlige er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer.
- (22) Med henblik herpå bør det være tilladt for varemærkeindehavere at forhindre indførsel af krænkende varer og placering heraf i alle toldsituationer, herunder navnlig transit, omladning, oplagring, frizoner, midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel, også når sådanne varer ikke er bestemt til at blive markedsført i den pågældende medlemsstat. Ved udførelsen af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ⁽¹⁾, også på anmodning af rettig-hedshaverne. Toldmyndighederne bør navnlig udføre den rele-vante kontrol på grundlag af risikoanalysekriterier.
- (23) For at forlige behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af varemærkerettigheder med behovet for at undgå hindringer for den frie handel med lovlige varer bør varemærkeindehaverens rettigheder bortfalde, hvis klareren eller ihænde-haveren af varerne under den efterfølgende retssag ved den retlige myndighed eller anden myndighed, der er kompetent til at træffe en materiel afgørelse om, hvorvidt det registrerede vare-mærke er blevet krænket, kan bevise, at indehaveren af det regi-strerede varemærke ikke har ret til at forbyde markedsføringen af varerne i det endelige bestemmelsesland.
- (24) Artikel 28 i forordning (EU) nr. 608/2013 fastsætter, at en rettig-hedshaver er erstatningsansvarlig over for ihænde-haveren af varerne, hvis det bl.a. senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed.
- (25) Der bør træffes hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre en smidig transit af generiske lægemidler. Hvad angår internationale fællesnavne (INN) som globalt anerkendte gene-riske navne for aktive stoffer i farmaceutiske præparater, er det afgørende at tage behørigt hensyn til de eksisterende begræns-ninger af varemærkerettighedernes virkning. Indehaveren af et

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

▼B

varemærke bør derfor ikke have ret til at forhindre tredjemand i at bringe varer ind i en medlemsstat, hvor varemærket er registreret, uden at disse overgår til fri omsætning dér, baseret på ligheder mellem det pågældende INN for det virksomme stof i lægemidlerne og varemærket.

- (26) For at give indehavere af registrerede varemærker mulighed for at bekæmpe forfalskning mere effektivt, bør de have ret til at forbyde anbringelse af et krænkende varemærke på varer og visse forberedende handlinger, der udføres forud for en sådan anbringelse.
- (27) De enerettigheder, der er knyttet til et varemærke, bør ikke give indehaveren ret til at forbyde tredjemands brug af tegn eller angivelser, der anvendes på loyal vis og således i overensstemmelse med god markedsføringsskik. For at skabe lige vilkår for handelsnavne og varemærker i betragtning af, at handelsnavne regelmæssigt gives ubegrænset beskyttelse i forhold til yngre varemærker, bør en sådan anvendelse kun anses for at omfatte anvendelse af tredjemands personnavn. Denne anvendelse bør endvidere i almindelighed tillade anvendelsen af deskriptive eller ikkedistinktive tegn eller angivelser. Indehaveren bør desuden ikke have ret til at forhindre den loyale og redelige brug af mærket med henblik på at identificere eller henvise til de pågældende varer eller tjenesteydelser som værende indehaverens varer eller tjenesteydelser. Tredjemands anvendelse af et varemærke med henblik på at henlede forbrugerens opmærksomhed på videresalg af ægte varer, der oprindeligt blev solgt af eller med samtykke fra indehaveren af varemærket i Unionen, bør anses for loyale, så længe den samtidig er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Tredjemands anvendelse af et varemærke med henblik på kunstneriske udtryk bør anses for loyale, så længe den samtidig er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Desuden bør dette direktiv anvendes på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.
- (28) Det følger af princippet om fri bevægelighed for varer, at indehaveren af et varemærke ikke bør have ret til at forbyde tredjemand at anvende varemærket i forbindelse med varer, der af indehaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning i Unionen under dette varemærke, medmindre indehaveren har en rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af de pågældende varer.
- (29) Det er af hensyn til retssikkerheden vigtigt at fastsætte, uden at præjudicere indehaveren af et ældre varemærkes interesser, at indehaveren af et ældre varemærke ikke længere kan anmode om, at et varemærke, der er yngre end dennes varemærke, erklæres ugyldigt, eller modsætte sig anvendelsen af dette varemærke, hvis den pågældende indehaver bevidst i en længere periode har tålt, at dette anvendes, medmindre der er ansøgt om registrering af det yngre varemærke i ond tro.

▼B

- (30) For at opnå retssikkerhed og beskytte lovligt erhvervede varemærkerettigheder er det hensigtsmæssigt og nødvendigt— med forbehold af princippet om, at det yngre varemærke ikke kan håndhæves over for det ældre varemærke— at fastsætte, at indehavere af ældre varemærker ikke bør have ret til at opnå afslag på eller ugyldiggørelse af eller modsætte sig anvendelsen af et yngre mærke, hvis dette yngre varemærke er erhvervet på et tidspunkt, hvor det ældre varemærke kunne erklæres ugyldigt eller fortabes, f.eks. fordi det endnu ikke havde opnået særpræg gennem indarbejdelse, eller hvis det ældre varemærke ikke ville kunne håndhæves mod det yngre varemærke, fordi de nødvendige betingelser ikke var til stede, f.eks. når det ældre varemærke endnu ikke er velkendt.
- (31) Varemærker opfylder kun deres formål, som er at adskille varer eller tjenesteydelser og give forbrugerne mulighed for at træffe et informeret valg, når de faktisk anvendes på markedet. Kravet om brug, er også nødvendigt for at reducere antallet af varemærker, der registreres og beskyttes i Unionen, og derved også antallet af konflikter imellem disse. Det er derfor særdeles vigtigt at kræve, at de registrerede varemærker rent faktisk bruges i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke de er registreret, eller at de kan fortabes, hvis de ikke bruges i den forbindelse inden for en frist på fem år fra datoen for registreringsprocedurens afslutning.
- (32) Et registreret varemærke bør derfor kun beskyttes, for så vidt det faktisk anvendes, og et registreret ældre varemærke bør ikke give indehaveren ret til at gøre indsigelse mod eller ugyldiggøre et yngre varemærke, hvis den pågældende indehaver ikke rent faktisk har anvendt sit varemærke. Medlemsstaterne bør endvidere fastsætte bestemmelse om, at et varemærke ikke på gyldig vis kan påberåbes i en sag om varemærkekrænkelse, hvis det som følge af en påstand fastslås, at varemærket kan fortabes, eller, når sagen anlægges mod en senere rettighed, kunne fortabes på det tidspunkt, hvor den senere rettighed blev opnået.
- (33) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte, at når der sker påberåbelse af anciennitet for et nationalt mærke eller et varemærke, der er registreret i henhold til internationale ordninger med retsvirkning i medlemsstaten, i forhold til et EU-varemærke, og der efterfølgende er blevet givet afkald på det mærke, der danner grundlag for påberåbelsen af anciennitet, eller det er ladet bortfalde, vil gyldigheden af det pågældende mærke stadig kunne anfægtes. En sådan anfægtelse bør begrænses til situationer, hvor mærket kunne være blevet erklæret ugyldigt eller fortabt på det tidspunkt, hvor det blev slettet af registret.
- (34) For at sikre sammenhæng og for at fremme den erhvervsmæssige udnyttelse af varemærker i Unionen bør de gældende regler for varemærker som genstand for ejendomsret i det omfang, det er hensigtsmæssigt, bringes på linje med dem, der allerede er indført for EU-varemærker, og de bør indeholde regler om tildeling og overdragelse, licens, tingslige rettigheder og tvangsfuldbyrdelse.

▼B

- (35) Kollektivvaremærker har vist sig at være et nyttigt redskab for at fremme varer eller tjenesteydelser med specifikke fælles egenskaber. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at nationale kollektivvaremærker er omfattet af regler svarende til de regler, der gælder for EU-kollektivmærker.
- (36) For at forbedre og fremme adgangen til varemærkebeskyttelse og for at øge retssikkerhed og retlig forudsigelighed bør proceduren for registrering af varemærker i medlemsstaterne være effektiv og gennemsigtig, ligesom den bør foretages efter regler svarende til dem, der gælder for EU-varemærker.
- (37) For at opnå retssikkerhed med hensyn til beskyttelsesomfanget for varemærkerettigheder og fremme adgangen til varemærkebeskyttelse bør angivelsen og klassificeringen af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning, følge de samme regler i alle medlemsstater, ligesom de bør rettes ind efter dem, der gælder for EU-varemærker. For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og de økonomiske aktører at fastslå omfanget af den varemærkebeskyttelse, der søges, alene på grundlag af ansøgningen, bør angivelsen af varer og tjenesteydelser være tilstrækkelig klar og præcis. Generelle begreber bør fortolkes således, at de kun omfatter varer og tjenesteydelser, som tydeligt er omfattet af ordene i deres bogstavelige forstand. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret i samarbejde med hinanden bestræbe sig på at udarbejde en liste, som afspejler deres respektive administrative praksis med hensyn til klassificering af varer og tjenesteydelser.
- (38) For at sikre en effektiv varemærkebeskyttelse bør medlemsstaterne give adgang til en effektiv administrativ indsigelsesprocedure, der som minimum giver indehaveren af ældre varemærkerettigheder og enhver person, der i henhold til den relevante lovgivning har adgang til at udøve de rettigheder, som hidrører fra en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, mulighed for at gøre indsigelse mod registreringen af et varemærke. For desuden at give adgang til effektive midler til at opnå fortabelse af varemærker eller erklære dem ugyldige bør medlemsstaterne indføre en administrativ procedure for fortabelse eller ugyldiggørelse inden for gennemførelsesperioden på syv år efter dette direktivs ikrafttræden.
- (39) Det er ønskeligt, at medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret vedrørende alle aspekter af registreringen og administrationen af varemærker for at fremme konvergens mellem praksis og redskaber, såsom udarbejdelse og ajourføring af fælles eller forbundne databaser og portaler for høring og søgning. Medlemsstaterne bør endvidere sikre, at deres kontorer samarbejder med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret inden for alle andre områder af deres aktiviteter, der er relevante for beskyttelse af varemærker i Unionen.

▼B

- (40) Dette direktiv bør ikke udelukke, at varemærkerne underkastes andre af medlemsstaternes retsregler end varemærkeretten, såsom bestemmelser om illoyal konkurrence, erstatningsansvar eller forbrugerbeskyttelse.
- (41) Medlemsstaterne er bundet af Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret («Pariserkonventionen») og TRIPS-aftalen. Det er nødvendigt, at dette direktiv er i fuldstændig overensstemmelse med denne konvention og denne aftale. De af medlemsstaternes forpligtelser, der er en følge af denne konvention og denne aftale, bør ikke berøres af dette direktiv. I givet fald bør artikel 351, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finde anvendelse.
- (42) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme og skabe et velfungerende indre marked og at lette registreringer, administrationen og beskyttelsen af varemærker i Unionen til gavn for væksten og konkurrenceevnen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (43) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ regulerer den behandling af personoplysninger, der udføres i medlemsstaterne inden for rammerne af nærværende direktiv.
- (44) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og afgav en udtalelse den 11. juli 2013.
- (45) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

▼B

- (46) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser i henhold til direktiv 2008/95/EF med hensyn til fristen for gennemførelse af Rådets direktiv 89/104/EØF ⁽¹⁾ i national ret som fastsat i bilag I, del B, til direktiv 2008/95/EF —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på ethvert varemærke for varer og tjenesteydelser, der er genstand for registrering eller en ansøgning om registrering i en medlemsstat som et individuelt varemærke, et garanti- eller certificeringsmærke eller et kollektivmærke, eller som er genstand for en registrering eller en ansøgning om registrering hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret eller for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kontor«: det centrale kontor for industriel ejendomsret i den medlemsstat eller Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, der varetager registrering af varemærker
- b) »register«: et kontors varemærkeregister.

KAPITEL 2

MATERIEL VAREMÆRKERET

AFDELING 1

Tegn, der kan udgøre et varemærke

Artikel 3

Tegn, der kan udgøre et varemærke

Et varemærke kan bestå af alle tegn, navnlig ord, herunder personnavne, eller afbildninger, bogstaver, tal, farver, varens form eller vareemballagens form eller lyde, for så vidt disse er egnede til at:

- a) adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders, og

⁽¹⁾ Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1).

▼B

- b) blive gengivet i registret på en måde, der gør det muligt for de kompetente myndigheder og offentligheden at fastslå den klare og præcise genstand for den beskyttelse, som dets indehaver indrømmes.

*AFDELING 2**Hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde**Artikel 4***Absolutte hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde**

1. Følgende kan ikke registreres eller kan, hvis registreret, erklæres ugyldigt:

- a) tegn, som ikke kan udgøre et varemærke
- b) varemærker, som mangler fornødent særpræg
- c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse eller tidspunktet for varernes fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varerne eller tjenesteydelse
- d) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i daglig sprogbrug eller efter redelig og almindelig markedsføringsskik er blevet almindelige som betegnelse for varerne eller tjenesteydelse
- e) tegn, som udelukkende består af
- i) formen eller en anden egenskab, der følger af varernes egen karakter
 - ii) formen eller en anden egenskab ved varer, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat
 - iii) formen eller en anden egenskab, der giver varerne en væsentlig værdi
- f) varemærker, som strider mod den offentlige orden eller sædelighed
- g) varemærker, som har en sådan karakter, at de vil kunne vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse
- h) varemærker, der ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og som skal afslås eller ophæves i henhold til artikel 6b i Pariserkonventionen
- i) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller national ret i den pågældende medlemsstat eller internationale aftaler, i hvilke Unionen eller den pågældende medlemsstat er part, og som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

▼B

- j) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af traditionelle benævnelser for vin
- k) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter
- l) varemærker, der består af eller i deres væsentlige elementer gengiver en ældre plantesortsbetegnelse, der er registreret i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller national ret i den pågældende medlemsstat eller internationale aftaler, i hvilke Unionen eller den pågældende medlemsstat er part, og som giver beskyttelse af plantesortsrettigheder og vedrører plantesorter af samme eller nært beslægtede arter.

2. Et varemærke kan erklæres ugyldigt, hvis ansøgeren har ansøgt om registrering af et varemærke i ond tro. En medlemsstat kan desuden fastsætte, at et sådant varemærke ikke kan registreres.

3. En medlemsstat kan fastsætte, at et varemærke ikke kan registreres eller, hvis registreret, kan erklæres ugyldigt, i det omfang:

- a) brugen af dette varemærke kan forbydes i henhold til anden lovgivning end varemærkeretten i den pågældende medlemsstat eller Unionen
- b) varemærket omfatter et tegn af stor symbolsk værdi, navnlig et religiøst symbol
- c) varemærket omfatter andre tegn, emblemer og våben end de i artikel 6b i Pariserkonventionen omhandlede, som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af den kompetente myndighed efter medlemsstatens ret.

4. Et varemærke må ikke udelukkes fra registrering efter stk. 1, litra b), c) eller d), hvis det inden datoen for ansøgning om registrering, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg. Et varemærke kan ikke erklæres ugyldigt af samme grunde, hvis det inden datoen for begæringen om ugyldighed, som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg.

5. En medlemsstat kan fastsætte bestemmelse om, at stk. 4 også skal gælde, når særpræget først opnås efter datoen for ansøgning om registrering, men før registreringsdatoen.

*Artikel 5***Relative hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde**

1. Et varemærke kan ikke registreres eller kan, hvis det er registreret, erklæres ugyldigt, hvis:

- a) det er identisk med et ældre varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er ansøgt om registrering af eller er registreret, er identiske med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er beskyttet

▼B

b) der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er identiske eller lignende.

2. Ved de i stk. 1 omhandlede »ældre varemærker« forstår:

a) varemærker af følgende kategorier med en dato for ansøgning om registrering, der ligger før datoen for ansøgning om registrering af varemærket, i givet fald under hensyntagen til den prioritet, der gøres gældende til støtte for disse varemærker:

i) EU-varemærker

ii) varemærker, der er registreret i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret

iii) varemærker, som er registreret i henhold til internationale ordninger med virkning i den pågældende medlemsstat

b) EU-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 207/2009 med fuld ret påberåbes anciennitet i forhold til et af de i litra a), nr. ii) og iii), omhandlede varemærker, også selv om der er givet afkald på sidstnævnte, eller det er ladet bortfalde

c) ansøgninger om de under litra a) og b) omhandlede varemærker med forbehold af deres registrering

d) varemærker, som på datoen for ansøgning om registrering af varemærket eller, i givet fald, om den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om registrering af varemærket, er »vitterlig kendt« i den pågældende medlemsstat i den i Pariserkonventionens artikel 6a angivne betydning.

3. Et varemærke kan endvidere ikke registreres eller kan, hvis registreret, erklæres ugyldigt, såfremt:

a) det er identisk med eller ligner et ældre varemærke, uanset om de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er ansøgt eller er registreret, er identiske med, ligner eller ikke ligner dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når det ældre varemærke er velkendt i den medlemsstat, for hvilken der ansøges om registrering, eller i hvilken varemærket er registreret, eller i tilfælde af et EU-varemærke, er velkendt i Unionen, og brugen af det yngre varemærke uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé

b) varemærkeindehaverens agent eller repræsentant ansøger om registrering af varemærket i eget navn uden indehaverens samtykke, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre for sin handling

▼B

c) og i det omfang, i henhold til EU-lovgivningen eller den pågældende medlemsstats ret, som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser,

i) der allerede er indgivet en ansøgning om en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller den pågældende medlemsstats ret før datoen for ansøgning om registrering af varemærket eller datoen for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, med forbehold af dets senere registrering

ii) oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse giver den person, der i henhold til den relevante lovgivning har adgang til at udøve de rettigheder, som hidrører herfra, ret til at forbyde brugen af et yngre varemærke.

4. En medlemsstat kan fastsætte bestemmelse om, at et varemærke ikke kan registreres eller, hvis registreret, kan erklæres ugyldigt, hvis og i det omfang:

a) der er erhvervet rettigheder til et ikkeregistreret varemærke eller til et andet i erhvervsmæssigt øjemed anvendt tegn før datoen for ansøgning om registrering af det yngre varemærke eller datoen for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen om registrering af det yngre varemærke, og der til det ikkeregistrerede varemærke eller til det andet tegn er knyttet en ret for indehaveren til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke

b) der kan nedlægges forbud mod brug af varemærket på grundlag af en anden ældre rettighed end de i stk. 2 og i nærværende stykkes litra a) omhandlede rettigheder, herunder navnlig:

i) retten til et navn

ii) retten til et portræt

iii) en ophavsret

iv) en industriel ejendomsret

c) varemærket kan forveksles med et ældre varemærke, der er beskyttet i udlandet, forudsat at ansøgeren var i ond tro på datoen for indgivelsen af ansøgningen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der under passende omstændigheder ikke er en forpligtelse til at afslå registrering eller erklære varemærket ugyldigt, når indehaveren af det ældre varemærke eller andre ældre rettigheder giver sit samtykke til registreringen af det yngre mærke.

6. Enhver medlemsstat kan uanset stk. 1-5 fastsætte bestemmelse om, at de hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde, der var gældende i den pågældende medlemsstat inden ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF, skal finde anvendelse på varemærker, der er anmeldt inden denne dato.

▼B*Artikel 6***Efterfølgende konstatering af et varemærkes ugyldighed eller fortabelse**

Når ancienniteten af et nationalt varemærke eller et varemærke, der er registreret i henhold til internationale ordninger med virkning i medlemsstaten, og der er givet afkald på det eller det er ladet bortfalde, påberåbes for et EU-varemærke, kan ugyldigheden eller fortabelsen af det varemærke, der udgør grundlaget for påberåbelsen af anciennitet, konstateres efterfølgende, såfremt ugyldigheden eller fortabelsen kunne have været erklæret på det tidspunkt, hvor der blev givet afkald på mærket eller det bortfaldt. I så fald har ancienniteten ikke længere nogen virkning.

*Artikel 7***Hindringer for registrering eller ugyldighedsgrunde for visse varer eller tjenesteydelser**

Såfremt der kun er hindringer for registrering af varemærket eller grunde til dets ugyldighed for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke søges eller er blevet registreret, skal varemærket kun udelukkes fra registrering eller erklæres ugyldigt, for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

*Artikel 8***Mangel på særpræg eller renommé for et ældre varemærke, der forhindrer et registreret varemærkes ugyldighed**

En begæring om ugyldighed på grundlag af et ældre varemærke kan ikke imødekommes på datoen for begæringen om ugyldiggørelse, hvis den ikke ville være blevet imødekommet på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke af en af følgende grunde:

- a) det ældre varemærke, der kan erklæres ugyldigt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), c) eller d), endnu ikke havde fået fornødent særpræg som omhandlet i artikel 4, stk. 4
- b) begæringen om ugyldighed er baseret på artikel 5, stk. 1, litra b), og det ældre varemærke endnu ikke havde fået fornødent særpræg til at støtte en konklusion om risiko for forveksling i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b)
- c) begæringen om ugyldighed er baseret på artikel 5, stk. 3, litra a), og det ældre varemærke endnu ikke havde opnået et renommé, jf. artikel 5, stk. 3, litra a).

▼B*Artikel 9***Fortabelse af retten til at anmode om ugyldiggørelse på grund af passivitet**

1. En indehaver af et af de i artikel 5, stk. 2, eller artikel 5, stk. 3, litra a), omhandlede ældre varemærker, som i en medlemsstat i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre varemærke, der er registreret i denne medlemsstat, har ikke længere under henvisning til det ældre varemærke ret til at begære dette yngre varemærke ugyldigt for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om det yngre varemærke er indgivet i ond tro.
2. Medlemsstaterne kan bestemme, at nærværende artikels stk. 1 skal finde anvendelse på indehaveren af enhver anden i artikel 5, stk. 4, litra a) eller b), omhandlet ældre rettighed.
3. I de i stk. 1 eller 2 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre registreret varemærke ikke modsætte sig brugen af en ældre rettighed, selv om denne rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

*AFDELING 3****Tilknyttede rettigheder og begrænsninger****Artikel 10***Rettigheder knyttet til et varemærke**

1. Registreringen af et varemærke giver indehaveren en eneret.
2. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden det registrerede varemærkes ansøgnings- eller prioritetsdato, kan indehaveren af det pågældende registrerede varemærke forbyde tredjemand, der ikke har den pågældende indehavers samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af ethvert tegn i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, når:
 - a) tegnet er identisk med varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med dem, for hvilke varemærket er registreret
 - b) tegnet er identisk med eller ligner varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller ligner de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, hvis der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse mellem tegnet og varemærket
 - c) tegnet er identisk med eller ligner varemærket, uanset om det anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der er identiske med, ligner eller ikke ligner dem, for hvilke varemærket er registreret, når varemærket er velkendt i medlemsstaten, og brugen af tegnet uden rimelig grund medfører en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller sådan brug skader dette særpræg eller renommé.

▼B

3. Navnlige følgende kan forbydes i medfør af stk. 2:
- a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage
 - b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med disse formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under tegnet
 - c) at importere eller eksportere varerne under tegnet
 - d) at anvende tegnet som handels- eller firmanavn eller en del af et handels- eller firmanavn
 - e) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed
 - f) at anvende tegnet i sammenlignende reklame på en måde, der er i strid med direktiv 2006/114/EF.

4. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden det registrerede varemærkes ansøgnings- eller prioritetsdato kan indehaveren af det pågældende varemærke også forhindre tredjemand i at bringe varer ind i den medlemsstat, hvor varemærket er registreret, i erhvervsmæssigt øjemed, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer, herunder deres emballage, kommer fra tredjelande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med det varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes fra dette varemærke.

Den ret, som varemærkeindehaveren har i henhold til første afsnit, bortfalder, hvis der under sagen, der skal fastlægge, om det registrerede varemærke er blevet krænket, iværksat i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013, fremlægges dokumentation af klareren eller ihænde-haveren af varerne for, at indehaveren af det registrerede varemærke ikke har ret til at forbyde markedsføring af varerne i det endelige bestemmelsesland.

5. Hvis en medlemsstats ret ikke gjorde det muligt at forbyde brugen af et tegn på de i stk. 2, litra b) eller c), omhandlede betingelser forud for ikrafttrædelsesdatoen for de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 89/104/EØF i den pågældende medlemsstat, kan den fortsatte brug af dette tegn ikke hindres under påberåbelse af de til varemærket knyttede rettigheder.

6. Stk. 1, 2, 3 og 5 berører ikke de i en medlemsstat gældende bestemmelser vedrørende beskyttelse mod brug af et tegn, der har et andet formål end at adskille varer eller tjenesteydelser, når brugen af dette tegn uden rimelig grund medfører en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug skader dette særpræg eller renommé.

▼B*Artikel 11***Retten til at forbyde forberedende handlinger vedrørende brug af emballage eller andre midler**

Hvis der er risiko for, at emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå varemærket er anbragt, kunne blive anvendt i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, og denne anvendelse vil udgøre en krænkelse af varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 10, stk. 2 og 3, har indehaveren af det pågældende varemærke ret til at forbyde følgende handlinger, hvis de udføres i erhvervmæssigt øjemed:

- a) at anbringe et tegn, der er identisk med eller ligner varemærket, på emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket kan anbringes
- b) at udbyde eller markedsføre, eller oplagre med disse formål, eller at importere eller eksportere emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt.

*Artikel 12***Gengivelse af varemærker i opslagsværker**

Giver gengivelsen af et varemærke i et leksikon, en encyklopædi eller et lignende opslagsværk i trykt eller elektronisk form det indtryk, at det udgør den generiske betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, skal udgiveren af værket efter anmodning fra indehaveren af varemærket hurtigst muligt og, hvis der er tale om værker i trykt form, senest i den næste udgave af værket sørge for, at gengivelsen af varemærket ledsages af en angivelse af, at det er et registreret varemærke.

*Artikel 13***Forbud mod brug af et varemærke, der er registreret i en agents eller repræsentants navn**

1. Er et varemærke registreret i en agents eller en repræsentants navn på vegne af en person, der er indehaver af dette varemærke, uden indehaverens samtykke, har indehaveren ret til at gøre en eller begge af følgende:

- a) modsætte sig, at agenten eller repræsentanten anvender varemærket, eller
- b) kræve, at varemærket overdrages til den pågældende indehaver.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når agenten eller repræsentanten kan begrunde sin handling.

*Artikel 14***Begrænsninger i et varemærkes retsvirkninger**

1. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervmæssig brug af:

- a) tredjemandens navn eller adresse, hvis den pågældende tredjemand er en fysisk person

▼B

- b) tegn eller angivelser uden særpræg eller vedrørende varernes eller tjenesteydelseernes art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varerne eller tjenesteydelseerne
- c) varemærket for at identificere eller henvise til varer eller tjenesteydelser som tilhørende indehaveren af det pågældende varemærke, navnlig når anvendelsen af varemærket er nødvendig for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele.
2. Stk. 1 finder kun anvendelse, når tredjemands anvendelse er i overensstemmelse med god markedsføringsskik.
3. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af ældre rettigheder, som kun har lokalt afgrænset karakter, hvis rettighederne er anerkendt i den pågældende medlemsstats ret og anvendelse af den pågældende rettighed er inden for grænserne af det område, hvor de er anerkendt.

*Artikel 15***Konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket**

1. Et varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde dets brug for varer, som af indehaveren selv eller med indehaverens samtykke er markedsført inden for Unionen under dette varemærke.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren har rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

*Artikel 16***Brug af varemærket**

1. Såfremt indehaveren ikke inden fem år fra datoen for registreringsprocedurans afslutning har gjort reel brug af varemærket i medlemsstaten for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller hvis sådan brug har været suspenderet i en sammenhængende periode på fem år, underkastes varemærket de i artikel 17, artikel 19, stk. 1, artikel 44, stk. 1 og 2, og artikel 46, stk. 3 og 4, omhandlede begrænsninger og sanktioner, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.
2. Giver en medlemsstat mulighed for indsigelse efter registreringen, regnes den i stk. 1 omhandlede femårsperiode fra den dato, hvor mærket ikke længere kan anfægtes eller, i tilfælde af, at en indsigelse er indgivet, fra den dato, hvor en afgørelse om afslutning af indsigelsesprocedurans er blevet endelig, eller indsigelsen er blevet tilbagekaldt.

▼B

3. For så vidt angår varemærker, som er registreret i henhold til internationale ordninger og har retsvirkning i medlemsstaten, regnes den i stk. 1 omhandlede femårsperiode fra den dato, hvor det ikke længere er muligt at afvise eller gøre indsigelse mod mærket. Hvis der er indgivet en indsigelse, eller hvis der er givet meddelelse om indsigelse på grundlag af absolutte eller relative hindringer for registrering, regnes perioden fra den dato, hvor en afgørelse om afslutning af indsigelsesproceduren eller en afgørelse om absolutte eller relative hindringer for registrering er blevet endelig, eller indsigelsen blev tilbagetaget.
4. Datoen for påbegyndelse af den i stk. 1 og 2 omhandlede femårsperiode indføres i registret.
5. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:
 - a) brug af varemærket i en form, der kun ved elementer, der ikke forandrer mærkets særpræg, afviger fra den form, hvori det blev registreret, uanset om varemærket også er registreret i indehaverens navn i den form, hvori det anvendes
 - b) anbringelse af varemærket på varer eller deres emballage i den pågældende medlemsstat udelukkende med eksport for øje.
6. Brug af et varemærke med indehaverens samtykke ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

*Artikel 17***Manglende brug som forsvar i en sag om varemærkekrænkelse**

Indehaveren af et varemærke har kun ret til at forbyde anvendelsen af et tegn i det omfang, at indehaverens rettigheder ikke kan fortabes i henhold til artikel 19 på det tidspunkt, hvor sagen om varemærkekrænkelse anlægges. Hvis sagsøgte anmoder herom, skal indehaveren af varemærket dokumentere, at varemærket i løbet af femårsperioden forud for sagsanlæggelsen har været genstand for reel brug som fastsat i artikel 16 i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som lægges til grund for sagen, eller at der foreligger rimelige grunde til manglende brug, forudsat at det på datoen for sagsanlæggelsen er mindst fem år siden, at registreringsproceduren for varemærket blev afsluttet.

*Artikel 18***Interventionsret, som tillægges indehaveren af et yngre registreret varemærke som forsvar i en sag om varemærkekrænkelse**

1. Indehaveren af et varemærke har i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse ikke ret til at forbyde brugen af et yngre registreret varemærke, når det yngre varemærke ikke ville blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1 eller 2, eller artikel 46, stk. 3.
2. Indehaveren af et varemærke har i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse ikke ret til at forbyde brugen af et yngre registreret EU-varemærke, når det yngre varemærke ikke ville blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 53, stk. 1, 3 eller 4, artikel 54, stk. 1 eller 2, eller artikel 57, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009.

▼B

3. Hvis indehaveren af et varemærke ikke har ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret varemærke i henhold til stk. 1 eller 2, har indehaveren af det pågældende yngre registrerede varemærke ikke ret til i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse at forbyde brugen af det ældre varemærke, selv om denne ældre rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre varemærke.

*AFDELING 4***Fortabelse af varemærkerettigheder***Artikel 19***Manglende reel brug som fortabelsesgrund**

1. Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når der inden for en sammenhængende femårsperiode ikke i den pågældende medlemsstat er gjort reel brug af det for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og der ikke foreligger rimelig grund til manglende brug.

2. Fortabelse af et varemærke kan ikke begæres, dersom reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af femårsperioden og tidspunktet for indgivelse af begæring om fortabelse.

3. Påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste tre måneder forud for indgivelse af begæring om fortabelse, idet denne tremånedersperiode tidligst begynder ved udløbet af den sammenhængende femårsperiode, tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forbedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om fortabelse.

*Artikel 20***Det forhold, at et varemærke er blevet generisk, eller vildledende angivelse som fortabelsesgrunde**

Indehaveren af et varemærke kan fortabe sine rettigheder, når varemærket efter den dato, på hvilken det blev registreret:

- a) som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken varemærket er registreret
- b) som følge af den brug, der af indehaveren eller med indehaverens samtykke gøres af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, vil kunne vildlede offentligheden, navnlig med hensyn til varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

▼B*Artikel 21***Fortabelse for visse varer eller tjenesteydelser**

Såfremt der kun for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke et varemærke er blevet registreret, er grunde til dets fortabelse, fortabes varemærket kun, for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

*AFDELING 5***Varemærker som genstand for ejendomsret***Artikel 22***Overdragelse af registrerede varemærker**

1. Et varemærke kan overdrages uafhængigt af en eventuel virksomhedsoverdragelse, hvad angår alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret.
2. Overdragelse af en virksomhed i sin helhed indebærer overdragelse af varemærket, medmindre der foreligger en aftale om det modsatte, eller hvis det modsatte klart fremgår af omstændighederne. En kontraktlig forpligtelse til at overdrage en virksomhed er ligeledes omfattet af denne bestemmelse.
3. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på at kunne notere overdragelser i deres registre.

*Artikel 23***Tingslige rettigheder**

1. Et varemærke kan uafhængigt af virksomheden pantsættes eller gøres til genstand for andre tingslige rettigheder.
2. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på at kunne notere tingslige rettigheder i deres registre.

*Artikel 24***Tvangsfuldbyrdelse**

1. Et varemærke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.
2. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på at kunne notere tvangsfuldbyrdelse i deres registre.

*Artikel 25***Licens**

1. Der kan gives licens til et varemærke for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for en medlemsstats område som helhed eller for en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikkeeksklusiv licens.
2. Indehaveren af et varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet hertil, gældende over for en licenstag, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til:
 - a) dens gyldighedsperiode

▼B

- b) den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen
 - c) arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er indrømmet
 - d) det område, inden for hvilket der må gøres brug af varemærket, eller
 - e) kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.
3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om varemærkekrænkelse, hvis dets indehaver har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis varemærkeindehaveren efter en formel opfordring hertil ikke selv anlægger sag om varemærkekrænkelse inden for en rimelig frist.
4. Enhver licenstag har ret til at indtræde i en sag om varemærkekrænkelse, som varemærkets indehaver har anlagt, for at få erstatning for den skade, den pågældende licenstag selv har lidt.
5. Medlemsstaterne fastsætter procedurer med henblik på notering af licenser i deres registre.

*Artikel 26***Varemærkeansøgninger som genstand for ejendomsret**

Artikel 22-25 finder anvendelse på varemærkeansøgninger.

*AFDELING 6****Garanti- eller certificeringsmærker og kollektivmærker****Artikel 27***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- a) »garanti- eller certificeringsmærke«: et varemærke, der er beskrevet som sådant, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at adskille varer eller tjenesteydelser, der er certificeret af varemærkeindehaveren med hensyn til materiale, metode for fremstilling af varer eller ydelse af tjenesteydelser, kvalitet, nøjagtighed eller andre egenskaber af varer og tjenesteydelser, der ikke er således certificeret
- b) »kollektivmærke«: et varemærke, der er beskrevet som sådant, når der ansøges om mærket, og mærket er egnet til at adskille varer eller tjenesteydelser, der hidrører fra medlemmerne af en sammenslutning, som er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser.

*Artikel 28***Garanti- eller certificeringsmærker**

- 1. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om registrering af garanti- eller certificeringsmærker.

▼B

2. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder offentligretlige institutioner, myndigheder og organer, kan ansøge om garanti- eller certificeringsmærker, såfremt en sådan person ikke udøver en erhvervsvirksomhed, der omfatter levering af varer eller tjenesteydelser af den slags, der er certificeret.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at et garanti- eller certificeringsmærke ikke kan registreres, medmindre ansøgeren er kompetent til at certificere de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket skal registreres.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at garanti- eller certificeringsmærker ikke kan registreres eller fortabes eller erklæres ugyldige af andre grunde end de i artikel 4, 19 og 20 omhandlede, i det omfang hensynet til disse mærkers funktion kræver det.

4. Uanset artikel 4, stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelse om, at tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan udgøre garanti- eller certificeringsmærker. Et sådant garanti- eller certificeringsmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i erhvervmæssigt øjemed, når den pågældende tredjemand bruger dem i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

5. Kravene i artikel 16 er opfyldt, når der er tale om en reel brug af et garanti- eller certificeringsmærke i henhold til artikel 16 foretaget af en person, der er berettiget til at anvende det.

*Artikel 29***Kollektivmærker**

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelse om registrering af kollektivmærker.

2. Sammenslutninger af fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser eller handlende, som ifølge den ret, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser, indgå kontrakter eller foretage andre retshandlinger og optræde som part i en retssag, samt offentligretlige juridiske personer kan indgive ansøgning om registrering af kollektivmærker.

3. Uanset artikel 4, stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelse om, at tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan udgøre kollektivmærker. Et sådant kollektivmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i erhvervmæssigt øjemed, når den pågældende tredjemand bruger dem i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

▼B*Artikel 30***Bestemmelser om anvendelse af et kollektivmærke**

1. En ansøger om registrering af et kollektivmærke skal forelægge kontoret de bestemmelser, der gælder for mærkets anvendelse.
2. Bestemmelserne om anvendelse skal som minimum angive, hvilke personer der har ret til at anvende mærket, betingelserne for medlemskab af sammenslutningen, samt betingelserne for anvendelse af mærket, herunder sanktioner. Bestemmelserne om anvendelse af et i artikel 29, stk. 3, omhandlet mærke skal give enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser hidrører fra det pågældende geografiske område, ret til at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, forudsat at den pågældende person opfylder alle andre betingelser i bestemmelserne.

*Artikel 31***Afslag på en ansøgning om registrering**

1. I tillæg til de i artikel 4 omhandlede hindringer for registrering af en varemærkeansøgning, hvor det er relevant, med undtagelse af artikel 4, stk. 1, litra c), om tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, og artikel 5, og med forbehold af et kontors ret til ikke at foretage ex officio-kontrol af relative hindringer, afslås en ansøgning om registrering af et kollektivmærke, hvis bestemmelserne i artikel 27, litra b), artikel 29 eller artikel 30 ikke er opfyldt, eller hvis bestemmelserne om det pågældende kollektivmærkes anvendelse strider mod den offentlige orden eller sædelighed.
2. Endvidere afslås en ansøgning om registrering af et kollektivmærke, hvis det vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til mærkets karakter eller betydning, navnlig hvis det kan blive antaget som værende noget andet end et kollektivmærke.
3. En ansøgning afslås ikke, hvis ansøgeren efter en ændring af bestemmelserne for kollektivmærkets anvendelse opfylder betingelserne omhandlet i stk. 1 og 2.

*Artikel 32***Anvendelse af kollektivmærker**

Kravene i artikel 16 er opfyldt, når der er tale om en reel brug af et kollektivmærke i overensstemmelse med nævnte artikel foretaget af en person, der er berettiget til at anvende det.

*Artikel 33***Ændringer af bestemmelserne om anvendelse af et kollektivmærke**

1. Indehaveren af et kollektivmærke skal forelægge kontoret enhver ændring af bestemmelserne om anvendelse.
2. Ændring af bestemmelserne om anvendelse anføres i registret, medmindre de ændrede bestemmelser ikke opfylder kravene i artikel 30, eller de omfatter en af grundene til afslag, jf. artikel 31.

▼B

3. Med henblik på dette direktiv får ændringer af bestemmelserne om anvendelse først virkning fra datoen for anførelsen af disse ændringer i registret.

*Artikel 34***Personer, som kan anlægge sag om krænkelse**

1. Artikel 25, stk. 3 og 4, finder anvendelse på enhver, der er berettiget til at anvende et kollektivmærke.

2. Indehaveren af et kollektivmærke har ret til at kræve erstatning på vegne af de personer, der er berettiget til at anvende mærket, når disse personer har lidt skade som følge af uberettiget anvendelse af mærket.

*Artikel 35***Supplerende fortabelsesgrunde**

Foruden de i artikel 19 og 20 omhandlede fortabelsesgrunde fortabes kollektivmærkeindehaverens rettigheder, såfremt:

- a) indehaveren ikke træffer rimelige foranstaltninger til at hindre anvendelse af mærket på en måde, som er uforenelig med de betingelser for mærkets anvendelse, der er fastlagt i bestemmelserne om mærkets anvendelse, herunder eventuelle ændringer hertil, der er indført i registret
- b) godkendte personer har anvendt mærket på en sådan måde, at det vil kunne vildlede offentligheden, jf. artikel 31, stk. 2
- c) en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse er indført i registret i strid med artikel 33, stk. 2, medmindre mærkets indehaver ved en yderligere ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i nævnte artikel.

*Artikel 36***Supplerende ugyldighedsgrunde**

Foruden de ugyldighedsgrunde, der er fastsat i artikel 4, hvor det er relevant, med undtagelse af artikel 4, stk. 1, litra c), om tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, og artikel 5, skal et kollektivmærke, der er registreret i strid med artikel 31, erklæres ugyldigt, medmindre mærkets indehaver ved en ændring af bestemmelserne om mærkets anvendelse opfylder kravene i artikel 31.

▼B**KAPITEL 3
PROCEDURER***AFDELING 1****Ansøgning og registrering****Artikel 37***Ansøgningskrav**

1. En ansøgning om registrering af et varemærke skal som minimum indeholde alt af følgende:

- a) en anmodning om registrering
- b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet
- c) en fortegnelse over de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering
- d) en gengivelse af varemærket, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 3, litra b).

2. Ved ansøgning om et varemærke betales et gebyr, der fastsættes af den pågældende medlemsstat.

*Artikel 38***Ansøgningsdato**

1. Ansøgningsdatoen for en varemærkeansøgning er den dato, hvor dokumenterne, der indeholder de i artikel 37, stk. 1, omhandlede oplysninger, indgives af ansøgeren til kontoret.

2. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at der for tildelingen af en ansøgningsdato skal opkræves betaling af et i artikel 37, stk. 2, omhandlet gebyr.

*Artikel 39***Angivelse og klassificering af varer og tjenesteydelser**

1. De varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærkeregistrering søges, klassificeres i overensstemmelse med det klassificeringssystem, der er fastlagt ved Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 («Niceklassifikationen«).

2. De varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse, identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på dette grundlag har mulighed for at konstatere omfanget af den beskyttelse, der søges.

3. Med henblik på stk. 2 kan de generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter eller andre generelle betegnelser anvendes, forudsat at de er i overensstemmelse med de nødvendige standarder for klarhed og præcision fastsat i denne artikel.

▼B

4. Kontoret afviser en ansøgning vedrørende angivelser eller betegnelser, som er uklare eller upræcise, hvis ansøgeren ikke foreslår en acceptabel formulering inden for en frist, som kontoret fastsætter til dette formål.

5. Anvendelsen af generelle betegnelser, herunder de generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter, fortolkes som omfattende alle varer eller tjenesteydelser, der ud fra en ordlydsfortolkning klart er omfattet af den pågældende angivelse eller betegnelse. Anvendelsen af sådanne betegnelser eller angivelser fortolkes ikke som en rettighed for varer eller tjenesteydelser, der ikke kan forstås som sådan.

6. Anmoder ansøgeren om registrering for mere end én klasse, grupperer ansøgeren de pågældende varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med Niceklassifikationens klasser, idet der foran hver gruppe anføres nummeret på den klasse, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, og ansøgeren opfører dem i klassernes rækkefølge.

7. Varer og tjenesteydelser betragtes ikke som værende lignende, blot fordi de står opført i samme klasse i Niceklassifikationen. Varer og tjenesteydelser betragtes ikke som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Niceklassifikationen.

*Artikel 40***Bemærkninger fra tredjemand**

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, inden registrering af et varemærke over for kontoret skriftligt kan fremsætte bemærkninger med angivelse af grundene til at varemærket ikke bør registreres ex officio

De i første afsnit omhandlede personer og sammenslutninger eller organer bliver ikke herved part i registreringsproceduren ved kontoret.

2. Foruden de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede grunde kan enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, over for kontoret skriftligt fremsætte bemærkninger med angivelse af grundene til, at en ansøgning om registrering af et kollektivmærke bør afslås i henhold til artikel 31, stk. 1 og 2. Denne bestemmelse kan udvides til at omfatte garanti- eller certificeringsmærker, såfremt disse reguleres i medlemsstaterne.

*Artikel 41***Deling af ansøgninger og registreringer**

Ansøgeren eller indehaveren kan dele en national varemærkeansøgning eller registrering i to eller flere særskilte ansøgninger eller registreringer ved at sende en erklæring herom til kontoret og for hver udskilt ansøgning eller registrering anføre, hvilke varer eller tjenesteydelser omfattet af den oprindelige ansøgning eller registrering, der skal omfattes af de udskilte ansøgninger eller registreringer.

▼B*Artikel 42***Klassegebyrer**

Medlemsstaterne kan bestemme, at der ved ansøgning om og fornyelse af et varemærke skal betales et tillægsgebyr for hver klasse af varer eller tjenesteydelser ud over den første klasse.

*AFDELING 2****Procedurer for indsigelse, fortabelse og ugyldighed****Artikel 43***Indsigelsesprocedure**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er adgang til en effektiv og hurtig administrativ procedure ved deres kontorer for at gøre indsigelse mod registreringen af et varemærke af de grunde, der er fastsat i artikel 5.

2. Den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede administrative procedure skal som minimum fastsætte bestemmelse om, at indehaveren af et i artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, litra a), omhandlet ældre varemærke og den person, der i henhold til den relevante lovgivning har adgang til at udøve de rettigheder, som følger af en i artikel 5, stk. 3, litra c), omhandlet beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, skal have ret til at indgive en indsigelse. Der kan indgives en indsigelse på grundlag af en eller flere ældre rettigheder, forudsat at de alle tilhører den samme indehaver, og på grundlag af en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke den ældre rettighed er beskyttet eller søgt registreret, og indsigelsen kan rettes mod en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det anfægtede varemærke ansøges om.

3. Parterne skal, på fælles anmodning, indrømmes en frist på mindst to måneder i indsigelsessager med henblik på at undersøge muligheden for en mindelig løsning mellem modparten og ansøgeren.

*Artikel 44***Manglende brug som forsvar i en indsigelsessag**

1. I indsigelsessager efter artikel 43, hvor femårsperioden, inden for hvilken der skal have været gjort reel brug af det ældre varemærke som fastsat i artikel 16, var udløbet på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, skal indehaveren af det ældre varemærke, som har givet meddelelse om indsigelse, på anmodning af ansøgeren dokumentere, at der er blevet gjort reel brug af det ældre varemærke som fastsat i artikel 16 i løbet af den femårsperiode, der går forud for ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, eller at der forelå rimelige grunde til manglende brug. Kan dette ikke dokumenteres, forkastes indsigelsen.

▼B

2. Er det ældre varemærke kun er blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det, for så vidt angår behandlingen af indsigelsen, jf. stk. 1, kun at være blevet registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

3. Er det ældre varemærke et EU-varemærke, finder nærværende artikels stk. 1 og 2 ligeledes anvendelse. I så fald skal den reelle brug af EU-varemærket konstateres i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009.

*Artikel 45***Procedure for fortabelse eller ugyldighed**

1. Uden at det berører parternes ret til at appellere til domstolene, sikrer medlemsstaterne, at der er adgang til en effektiv og hurtig administrativ procedure ved deres kontorer for at fastslå et varemærkes fortabelse eller ugyldighed.

2. Den administrative procedure for fortabelse skal fastsætte, at varemærket skal fortages af de grunde, der er fastsat i artikel 19 og 20.

3. Den administrative procedure for ugyldighed skal fastsætte, at varemærket skal erklæres ugyldigt på grundlag af mindst følgende grunde:

- a) varemærket burde ikke have været registreret, fordi det ikke opfylder kravene i artikel 4
- b) varemærket burde ikke have været registreret på grund af eksistensen af en ældre rettighed, jf. artikel 5, stk. 1-3.

4. Den administrative procedure skal fastsætte, at mindst følgende skal have ret til at indgive en begæring om fortabelse eller ugyldighed:

- a) for så vidt angår stk. 2 og stk. 3, litra a), enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning eller ethvert organ, som er oprettet med henblik på at repræsentere fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, og som har retsevne ifølge den ret, der finder anvendelse på dem
- b) for så vidt angår nærværende artikels stk. 3, litra b), indehaveren af et i artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, litra a), omhandlet ældre varemærke og den person, der i henhold til den relevante lovgivning er berettiget til at udøve de rettigheder, som følger af en i artikel 5, stk. 3, litra c), omhandlet beskyttet oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse.

5. Der kan indgives en begæring om fortabelse eller ugyldighed, som er rettet mod en del af eller alle de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det anfægtede mærke er registreret.

6. Der kan indgives en begæring om ugyldighed på grundlag af en eller flere ældre rettigheder, forudsat at de alle tilhører den samme indehaver.

▼B*Artikel 46***Manglende brug som et forsvar i sager om ugyldighed**

1. I sager om ugyldighed baseret på et registreret varemærke med en tidligere ansøgnings- eller prioritetsdato skal indehaveren af det ældre varemærke, hvis indehaveren af et yngre varemærke anmoder herom, dokumentere, at det ældre varemærke i løbet af femårsperioden forud for datoen for begæringen om ugyldighed har været genstand for reel brug som fastsat i artikel 16 i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som er påberåbt i begæringen, eller at der foreligger rimelige grunde til manglende brug, forudsat at det på datoen for begæringen om ugyldighed er mindst fem år siden, at registreringsproceduren for det ældre varemærke blev afsluttet.

2. Hvor femårsperioden, i løbet af hvilken der skulle have været gjort reel brug af det ældre varemærke som fastsat i artikel 16, var udløbet på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det yngre varemærke, skal indehaveren af det ældre varemærke ud over den dokumentation, der kræves i henhold til nærværende artikels stk. 1, dokumentere, at der blev gjort reel brug af varemærket i løbet af den femårsperiode, der går forud for ansøgnings- eller prioritetsdatoen, eller at der forelå rimelige grunde til manglende brug.

3. Fremlægges den i stk. 1 og 2 omhandlede dokumentation ikke, afvises en begæring om ugyldighed på grundlag af et ældre varemærke.

4. Er det ældre varemærke i overensstemmelse med artikel 16 kun blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det, for så vidt angår behandlingen af begæringen om ugyldighed, for kun at være blevet registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

5. Er det ældre varemærke et EU-varemærke, finder nærværende artikels stk. 1-4 ligeledes anvendelse. I så fald skal den reelle brug af EU-varemærket konstateres i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EF) nr. 207/2009.

*Artikel 47***Retsvirkninger ved fortabelse og ugyldighed**

1. Et registreret varemærke anses fra datoen for indgivelse af begæring om fortabelse for ikke at have haft de retsvirkninger, der følger af dette direktiv, i det omfang indehaverens rettigheder fortabes. På begæring af en af parterne kan der i afgørelsen vedrørende begæringen om fortabelse fastsættes et tidligere tidspunkt for indtrædelsen af en fortabelsesgrund.

2. Et registreret varemærke anses for aldrig at have haft de retsvirkninger, der følger af dette direktiv, i det omfang varemærket er blevet erklæret ugyldigt.

▼B*AFDELING 3***Registreringens gyldighedsperiode og fornyelse***Artikel 48***Registreringens gyldighedsperiode**

1. Varemærker registreres for en periode på ti år at regne fra ansøgningsdatoen.
2. Registreringen kan fornyes i overensstemmelse med artikel 49 for yderligere tiårsperioder.

*Artikel 49***Fornyelse**

1. Registreringen af et varemærke fornyes efter ansøgning fra indehaveren af varemærket eller fra enhver person med bemyndigelse hertil ved lov eller kontrakt, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om, at modtagelse af betaling af fornyelsesgebyret skal anses for at udgøre en sådan ansøgning.
2. Kontoret giver indehaveren af varemærket meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder før dette udløb. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse.
3. Ansøgningen om fornyelse skal indgives, og fornyelsesgebyret skal betales inden for en periode på mindst seks måneder umiddelbart inden registreringsperiodens udløb. Sker dette ikke, kan ansøgningen indgives inden for en yderligere frist på seks måneder umiddelbart efter udløbet af registreringsperioden eller af den efterfølgende fornyelse heraf. Fornyelsesgebyret og et tillægsgebyr betales inden for denne yderligere periode.
4. Såfremt ansøgningen eller gebyrerne kun vedrører en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, fornyes registreringen kun for de pågældende varer eller tjenesteydelser.
5. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Fornyelsen indføres i registret.

*AFDELING 4***Kommunikation med kontoret***Artikel 50***Kommunikation med kontoret**

Sagens parter eller i givet fald deres udpegede repræsentanter angiver en officiel adresse, som skal anvendes til al officiel kommunikation med kontoret. Medlemsstaterne har ret til at kræve, at den officielle adresse er i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

▼B

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE*Artikel 51***Samarbejde om registrering og administration af varemærker**

Kontorerne kan frit samarbejde effektivt med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret for at fremme konvergensen med hensyn til praksis og redskaber i forbindelse med behandlingen og registreringen af varemærker.

*Artikel 52***Samarbejde på andre områder**

Kontorerne kan frit samarbejde effektivt med hinanden og med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret inden for alle andre områder af deres aktiviteter end de i artikel 51 omhandlede, som er relevante for beskyttelsen af varemærker i Unionen.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 53***Databeskyttelse**

Behandlingen af personoplysninger, der udføres i medlemsstaterne inden for rammerne af nærværende direktiv, er underlagt nationale ret til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

*Artikel 54***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 3-6, 8-14, 16, 17, 18, 22-39, ►**C1** 41, 43, 44 og 46-50 ◀ senest den 14. januar 2019. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 45 senest den 14. januar 2023. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

▼B

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 55***Ophævelse**

Direktiv 2008/95/EF ophæves med virkning fra den 15. januar 2019, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, til direktiv 2008/95/EF angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiv 89/104/EØF.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

*Artikel 56***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼C1

Artikel 1, 7, 15, 19, 20 og 21 anvendes fra den 15. januar 2019.

▼B*Artikel 57***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Sammenligningstabel

Direktiv 2008/95/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1, litra a)-h)	Artikel 4, stk. 1, litra a)-h)
—	Artikel 4, stk. 1, litra i)-l)
Artikel 3, stk. 2, litra a)-c)	Artikel 4, stk. 3, litra a)-c)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 4, stk. 2
Artikel 3, stk. 3, første punktum	Artikel 4, stk. 4, første punktum
—	Artikel 4, stk. 4, andet punktum
Artikel 3, stk. 3, andet punktum	Artikel 4, stk. 5
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
Artikel 4, stk. 3, og stk. 4, litra a)	Artikel 5, stk. 3, litra a)
—	Artikel 5, stk. 3, litra b)
—	Artikel 5, stk. 3, litra c)
Artikel 4, stk. 4, litra b) og c)	Artikel 5, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 4, stk. 4, litra d)-f)	—
Artikel 4, stk. 4, litra g)	Artikel 5, stk. 4, litra c)
Artikel 4, stk. 5 og 6	Artikel 5, stk. 5 og 6
—	Artikel 8
Artikel 5, stk. 1, første punktum	Artikel 10, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, indledningen, andet punktum	Artikel 10, stk. 2, indledningen
Artikel 5, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 10, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 5, stk. 2	Artikel 10, stk. 2, litra c)
Artikel 5, stk. 3, litra a)-c)	Artikel 10, stk. 3, litra a)-c)
—	Artikel 10, stk. 3, litra d)
Artikel 5, stk. 3, litra d)	Artikel 10, stk. 3, litra e)
—	Artikel 10, stk. 3, litra f)
—	Artikel 10, stk. 4
Artikel 5, stk. 4 og 5	Artikel 10, stk. 5 og 6
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13

▼B

Direktiv 2008/95/EF	Nærværende direktiv
Artikel 6, stk. 1, litra a)-c)	Artikel 14, stk. 1, litra a)-c), og stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 7	Artikel 15
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 25, stk. 1 og 2
—	Artikel 25, stk. 3-5
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 1
—	Artikel 16, stk. 2-4
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 5
Artikel 10, stk. 2	Artikel 16, stk. 6
Artikel 10, stk. 3	—
Artikel 11, stk. 1	Artikel 46, stk. 1-3
Artikel 11, stk. 2	Artikel 44, stk. 1
Artikel 11, stk. 3	Artikel 17
Artikel 11, stk. 4	Artikels 17, artikel 44, stk. 2, og artikel 46, stk. 4
—	Artikel 18
Artikel 12, stk. 1, første afsnit	Artikel 19, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 19, stk. 2
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 19, stk. 3
Artikel 12, stk. 2	Artikel 20
Artikel 13	Artikel 7 og 21
Artikel 14	Artikel 6
—	Artikels 22-24
—	Artikel 26
—	Artikel 27
Artikel 15, stk. 1	Artikel 28, stk. 1 og 3
Artikel 15, stk. 2	Artikel 28, stk. 4
—	Artikel 28, stk. 2 og 5
—	Artikel 29 til artikel 54, stk. 1
Artikel 16	Artikel 54, stk. 2
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 56
Artikel 19	Artikel 57